

DET TALTE ORD GÆLDER

Tak til Katrine Daugaard og Sandra Elisabeth Skalvig for at invitere mig i samråd.

Jeg kan, som tidligere student fra CBS bekræfte, at der er flere der ligner hinanden derude, både påklædningsmæssigt og sociokulturelt. Som en af afvigerne, kan man jo både føle sig indenfor og udenfor. Men vi er her ikke i dag, for at diskutere min uddannelsesmæssige baggrund. Vi er her for at besvare de spørgsmål, som er blevet stillet.

Da jeg tiltrådte som kulturminister, blev jeg opmærksom på, at der fandtes en diversitets- og ligestilling udfordring på det ressort. Og det er også derfor, at jeg oplever det lidt som et deja-vu, da fru Katrine Daugaard og jeg tidligere har været i et samråd, om det her og deltaget i adskillige debatter.

Ikke desto mindre så giver det jo anledning til at debattere nogle af de skævheder, men også nogle af de strukturelle udfordringer, der er ved at bekæmpe nogle af de skærvheder. Det er typisk, der, hvor fru Katrine Daugaard, Liberal Alliance, Moderaterne og jeg selv, er en smule uenig.

Et eksempel. I musikbranchen er det stadig sådan, at 9 ud af 10 rettighedskroner går til mænd.

Selvom at antallet af kvindelige og mandlige musikere er nogenlunde ligeligt fordelt.

Der er også et strukturelt problem i skuespillerbranchen. Kvinder bliver ofte sorteret fra, når de når en hvis alder, hvorimod gode folk som Daniel Craig og Roger Moore kan blive ved med at spille på de bonede gulve indtil, at de når en meget høj alder. Blot for at dokumentere nogle af de udfordringer, der også findes.

Så jeg synes, at der er god grund til at have fokus på diversitet. Og på at der ikke er noget, det står i vejen for talent, når vi taler om vores kulturliv.

Men for at gå til en besvarelse af det spørgsmål, der er stillet. Vil jeg så redegøre for de kunstneriske uddannelser arbejde med inklusion, ligestilling osv.?

Der vil jeg ganske kort gøre opmærksom på, at man bliver optaget på en kunstnerisk uddannelse jævnfør de kriterier, der er opstillet i loven om kunstneriske uddannelser og den bekendtgørelse Kulturministeriet har udstedt. Og der har vi skrevet, at færdigheder, evner og talent er det afgørende. Basta.

Så jeg synes, at det er prisværdigt, at de kunstneriske uddannelser har formuleret et charter

for, hvordan man vil højne diversiteten og inklusionen på uddannelserne. Men man kan altså kun blive optaget, hvis man ligger i den gruppe, der har den største andel af evne, talent og færdigheder.

Man bliver ikke optaget, fordi man repræsenterer en social gruppe, ser ud på en speciel måde, hvis man ikke har talent eller færdigheder. Det kan man simpelthen ikke blive.

At uddannelsesinstitutioner så har et ønske om at fjerne eventuelle forhindringer for, at folk søger ind hos dem. Det synes jeg, kun er prisværdigt.

Men jeg vil være meget ked af, og det ville i øvrigt også være imod lovgivningen, hvis det var sådan, at man kunne blive optaget på en uddannelse inden for mit ressort, eller for den sags skyld min kollegas ressort, blot fordi man passede ind i en særlig boks, en særlig etnicitet, et særligt køn.

Det tror jeg sådan set besvarer begge spørgsmål rimeligt effektivt.

Tak for ordet.